

ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ

Τεύχος 20

Θέκλειο Γυμνάσιο

Σχολική χρονιά 2009 -2010

Κοινωνικές Ευαισθησίες

Στέλιος Πισής

Πριν λίγο καιρό, με τα κορίτσια του κατηχητικού της Αγίας Τριάδας, είχαμε μια μικρή επίσκεψη στο σπίτι κάποιου ανθρώπου που, από τη μέρα που τον γνώρισα σημαίνει πολλά για μένα.

Επισκεφτήκαμε το σπίτι του Στέλιου Πισή, αυτού του ανθρώπου που έκανε το μικρό μας νησί συγκινητικά περήφανο. Ο Στέλιος είναι ένας αξιοθαύμαστος άνθρωπος, ευλογημένος με τη μεγάλη χάρη να γράφει στίχους μόνο με το ένα του δάκτυλο και να μας γεμίζει όμορφες μελωδίες.

Εκείνη η μέρα μου έχει μείνει αξέχαστη. Γνώρισα έναν άνθρωπο που μπορεί να γίνει πρότυπο κάθε παιδιού. Τον γνωρίζω τόσο λίγο μα νομίζω πως ξέρω τα πάντα γι' αυτόν, ότι δηλαδή είναι ο πιο καλός και αθώς άνθρωπος στον κόσμο που αυτό για εμάς πρέπει να είναι το παν.

Στέλιο, θα είσαι για πάντα στις καρδιές μας ...
Και πάντα θα είσαι ένα παράδειγμα αγιότητας.

Αντωνίου Ειρήνη Γ1

Μια επιστολή για τον Στέλιο

Αγαπητοί μου φίλοι,

Σας γράφω για να σας πω την ιστορία ενός εξαιρετικού ανθρώπου που τον λένε Στέλιο Πισή. Ο Στέλιος συνθέτει μουσική με το ένα του δάκτυλο γιατί από τα 17 του μέχρι τώρα που είναι 32 χρονών, βρίσκεται στο

κρεβάτι ανάπηρος και αναπνέει με μηχανήματα. Είναι από θαύμα που ζει ο αγαπητός μας Στέλιος που έχουμε όλοι μέσα στην καρδιά μας.

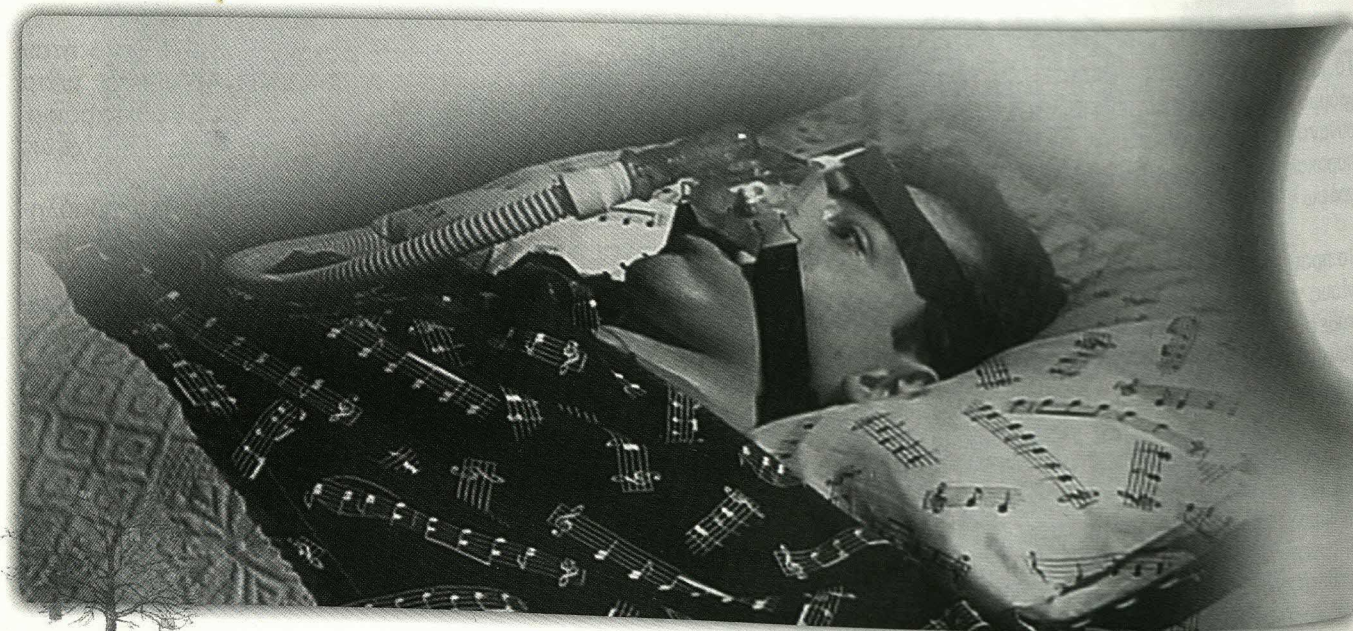
Το Σάββατο που μας πέρασε επισκεφτήκαμε τον Στέλιο με την κυρία Κουάλη, που μας διδάσκει στο κατηχητικό, μαζί και με μερικά άλλα κορίτσια. Μόλις συναντήσαμε τον Στέλιο του τραγουδήσαμε το τραγούδι που έγραψε ο ίδιος και το οποίο είναι το παρακάτω:

Μέσα στα μάτια των παιδιών

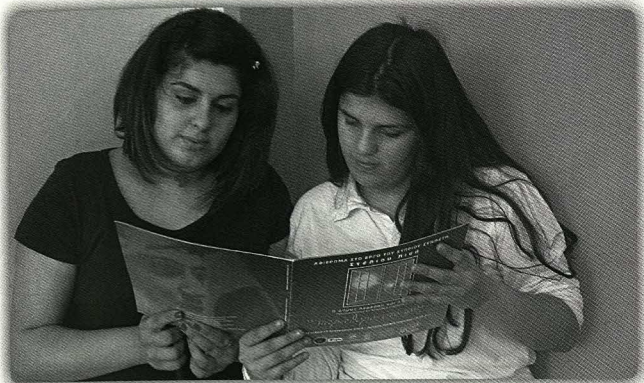
**Μέσα στα μάτια των παιδιών
βλέπω έναν κόσμο μαγικό
σαν μου χαμογελάνε
μοιάζει με αστέρι φωτεινό
το βλέμμα τους το καθαρό
γλυκά σαν με κοιτάνε**

**Αχ και να γίνουμε ξανά
κι εμείς σαν τα μικρά παιδιά
που ξέρουν ν' αγαπάνε
θ' αλλάξουν όλα στη στιγμή
κι όλοι οι άνθρωποι στη γη
μαζί θα τραγουδάνε**

**Μέσα απ' τα γέλια των παιδιών
παίρνω τους ήχους κι αρχινώ
ένα τραγούδι γράφω
παίρνω απ' τα πρόσωπά τους φως
κι αυτό τον κόσμο το μουντό
με χρώματα τον βάφω**

Ο Στέλιος συγκινήθηκε πολύ που τραγουδήσαμε το τραγούδι του αλλά αυτό δεν είναι και το μόνο που έγραψε. Για παράδειγμα έχει συνθέσει το τραγούδι της σειράς «Μίλα μου» που προβαλλόταν πριν λίγο καιρό από την τηλεόραση. Όμως κι εμείς μόλις είδαμε τον Στέλιο δακρύσαμε και σκεφτήκαμε πόσο εξαιρετικός άνθρωπος είναι. Αναλογιστήκαμε αν είμαστε εμείς στη θέση του τόσα χρόνια στο κρεβάτι, τι θα κάναμε;

Όταν φύγαμε από το σπίτι του Στέλιου εκμυστηρευτήκαμε στην κυρία Κουάλη ότι μόλις τον αντικρύσαμε θέλαμε να κλάψουμε αλλά συγκρατηθήκαμε. Ο Στέλιος είναι ένα θαυμάσιο παιδί. Ακόμα και όταν γύρισα στο σπίτι, εγώ σκεφτόμουν πόσο σπουδαίος άνθρωπος είναι ο Στέλιος!

Σκεπετάρη Ευαγγελία Β4

Στήβεν Χώκινγκ

Η προσωπική μου γνωριμία με τον Στήβεν Χώκινγκ έγινε πολύ περίεργα.

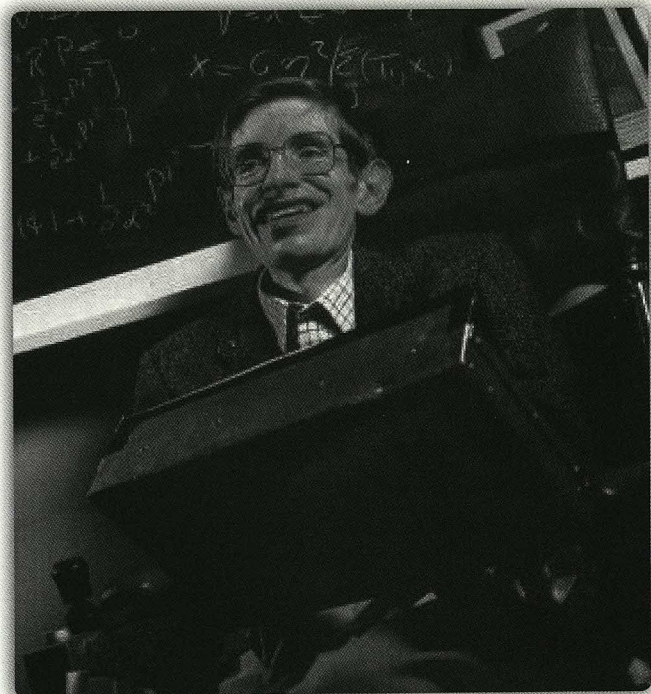
Το τμήμα μου ήταν μετακινούμενο και την ώρα των Αρχαίων Ελληνικών βρέθηκα σε μια αίθουσα της Γ' τάξης. Στο θρανίο που κάθισα υπήρχε ένα βιβλίο Πολιτικής Αγωγής. Αρχισα να το ξεφυλλίζω κι έμεινα σε μια φωτογραφία που μου φάνηκε κάπως περίεργη κι έτσι άρχισα να γελάω. Όταν η καθηγήτριά μου με αντιλήφθηκε, με «τιμώρησε» βάζοντάς με να βρω πληροφορίες για το εικονιζόμενο πρόσωπο. Έτσι γνώρισα τον Στήβεν Χώκινγκ και από εκείνη τη μέρα μαθαίνω διαρκώς κι άλλα γι' αυτόν τον υπέροχο επιστήμονα που θεωρείται ισάξιος ή και σπουδαιότερος από τον Αϊνστάιν. Γι' αυτό και θέλω να σας τον γνωρίσω.

Ο Στήβεν Χώκινγκ γεννήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 1942 στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η ακαδημαϊκή του πορεία ξεκίνησε το Μάρτιο του 1959 όταν κέρδισε υποτροφία στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης με ειδίκευση στη Φυσική. Το 1963 εισήχθη στο νοσοκομείο για περίθαλψη και εξετάσεις, όταν παρατήρησε μείωση στον έλεγχο των κινήσεων του σώματος. Μετά από σειρά εξετάσεων η διάγνωση ανέφερε ασθένεια στις νευρώσεις του σώματος.

Οι γιατροί πληροφόρησαν τον Χώκινγκ ότι έπασχε από μια ασθένεια του νευρομυϊκού συστήματος και ότι του απέμεναν μόνο 2 χρόνια ζωής. Ωστόσο εκείνος έγινε εξαιρετος ερευνητής στο πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ και επίτιμο μέλος του Conville and Caius College. Από το 1979 έως σήμερα είναι Λουκασιανός καθηγητής Μαθηματικών και Θεωρητικής του πανεπιστημίου Κέιμπριτζ. Ο καθηγητής Χώκινγκ γνωστός κυρίως για τη θεωρητική εργασία του για τις μαύρες τρύπες, έστρεψε το ενδιαφέρον του στη φύση της γένεσης του Σύμπαντος.

Σήμερα ζει καθηλωμένος σε αναπηρική καρέκλα η οποία, μέσω ενός υπολογιστή που λειτουργεί με οπτικές ίνες και κινώντας το δεξί του μάγουλο, του επιτρέπει να μιλάει.

Η επιστημονική του ομάδα καταβάλλει υπερπροσπάθεια για να συνενώσει τις θεωρίες που διέπουν τη λειτουργία του σύμπαντος και να φτάσει σε αυτό που ο ίδιος αποκαλεί «απόλυτη αλήθεια». Να εξηγήσει δηλαδή τη δημιουργία του σύμπαντος και την εξέλιξη της ζωής.

Πόσο παράξενο αλήθεια να αναζητά κάτι τέτοιο ένας άνθρωπος που η εξέλιξη της ζωής του υπήρξε πάντα συνυφασμένη με την εξέλιξη της αρρώστιας του. Κι αν κουράγιο για τους πολλούς είναι να μάθουν να ζουν με τα προβλήματα και τις δυσκολίες τους, για τον Χώκινγκ κουράγιο είναι να νικήσεις το πρόβλημα στο μυαλό σου. Αν πάψει να υπάρχει εκεί, δεν θα υπάρχει πλέον πουθενά αλλού.

Ο Στήβεν Χώκινγκ ας γίνει σε όλους μας φωτεινό παράδειγμα.

Δημητριάδης Μιχάλης Α1